

صدای کارگران کونیست

به کارگران شهر اراک

کارگران غیور شهر اراک! دوستان! رفقا!

امروز وضعیتی به مراتب دشوارتر و خطرناک تری در برابر ماست. اگر تا دیروز کارفرمایان با انگیزه ی کسب درآمد و سود بیشتر کارخانه های را تعطیل کرده و یا تولید را پایین می آوردند و بخشی از سرمایه خود را به خارج از کشور منتقل می کردند، امروز از ترس مبارزه و انقلاب مردمی هر چه را که در اختیار دارند و یا می توانند به دست بیاورند را به ارز و طلا تبدیل کرده و با کاروان های کامیون و کانتینرهای هوایی و دریایی به خارج می فرستند. حتماً خبر یکی از این کانتینرها را در اخبار شنیده اید که محموله ای بالغ بر 18 میلیارد و 500 هزار میلیون دلار برابر با 18500 میلیارد تومان طلا و ارز در مرز ترکیه به دست ترک ها بازداشت می شود. پس از تحقیقات گمرک و پلیس ترکیه و بین الملل کاشف به عمل می آید که این محموله متعلق به سران و مسئولان حکومت جمهوری اسلامی بوده است. چنین کشفی بیانگر آنست که مسئولان نظام و وابستگان ایشان هم امیدی به پایداری این نظام نداشته و عاقبتی جز فروپاشی برای آن پیش بینی نمی کنند. خبرها حاکیست که آنها از هم اکنون در حال مذاکره با کشورهای بیگانه هستند تا مکانی امن برای خود و ثروت های چپاول کرده بیابند. جالب اینجاست که بغیر از کشورهای چین و ونزویلا و کوبا و پرو و ... حتی حکومت هایی چون فرانسه نیز به ایشان چراغ سبز داده و یادآوری می کنند که همانطور که در سال 57 به خمینی تضمین مالی و جانی دادند، به ایشان نیز خواهند داد.

دوستان و رفقا!

ما نباید بگذاریم تا این ناجوانمردان ثروت های ما را دزدیده و از ایران خارج کنند و روزگار ما را با بیکاری و بی پولی و گرسنگی و شرمساری در مقابل سر و همسر و همسایه سیاه تر کنند. ما باید در کارخانه ها و مراکز شغلی خود نسبت به این اقدامات هوشیار باشیم و با دیدن اولین نشانه ها فوراً همکاران خود و مردم ایران را مطلع سازیم. بخصوص کارگران دفتری (کارمندان) در شرایطی هستند که به سرعت می توانند از این اقدامات با خبر شوند. نشانه های چنین اقدامی 1. توقف سفارشات و کاهش چشمگیر موجودی انبار مواد اولیه و جانبی ای تولید، 2. کاهش قیمت ها و فروش فله ای تولیدات کامل و نیمه تمام، که نشانه ی تبدیل نقدینگی به ارز و طلا از منابع کارخانه می باشد. همچنین، 3. درخواست و گرفتن وامهای سنگین از منابع بانکی، و 4. عدم پرداخت چندین ماهه دستمزدها، و 5. اعلام ورشکستگی، که بمنظور دزدی نقدینگی از منابع بانکی و دولتی و دستمزد کارگران برای همان هدف صورت می پذیرد. به محض مشاهده ی این نشانه ها ما باید همچون دیگر کارگران آماده ی نشان دادن عکس العمل باشیم. مثلاً کارگران نساجی بوکان به محض اطلاع از اقدامات اعلام ورشکستگی کارفرما فوراً کارخانه را تصرف کرده و نگذاشتند کارشناسان بانک ملی از اموال کارخانه صورت برداری کنند. ویا کارگران لاستیک دنا نیز فوراً شورای کارگری مستقل تشکیل داده و با تصرف کارخانه مدیریت تولید را در دست گرفته اند.

کارگران غیرتمند اراکی!

این شتری است که بزودی قرار است در خانه ی ما بنشیند. طبق اطلاعات به دست آمده مسئولان و کارفرمایان کارخانه های واگن پارس، آذر آب، ماشین سازی و ریسندهی اقدامات خود را برای بستن کارخانه آغاز کرده اند. کارخانه های دیگر شهر نیز در وضعیت مشابهی قرار دارند. هم اکنون بیش از دو هفته است که اعتراضات کارگران واگن سازی بالا گرفته است. ایشان در چند روز گذشته خیال داشتند تا راهپیمایی ای در سطح شهر راه اندازی کنند تا کارگران دیگر کارخانه ها را نسبت به این دسیسه ها و توطئه ها با خبر سازند. اما حکومت طرفدار سرمایه دار با اعزام نیروهای ضد شورش تا امروز از وقوع آن جلوگیری نموده است. آنهایی که در حال سرقت اموال ما هستند با پول مالیات ها و نفت ما مزدورانی را استخدام کرده اند تا با اعمال خفقان از پخش شدن اخبار دزدی هایشان جلوگیری کنند. مسئولان این حکومت زور و خفقان که در هراس از تظاهرات های تهران فرار را به قرار ترجیح داده اند به خیال خودشان می توانند در مقابل اراده ی متحد هزاران کارگر اراکی ایستادگی کنند.

کارگران مبارز و مردم دلیر اراک!

ما باید هر چه سریعتر به کمک هم زنجیرانمان در واگن سازی پارس بشتابیم و همراه ایشان در برابر این قداران زورگو بایستیم. ما باید با تشکیل شوراهای غیر حکومتی و مستقل کارخانه هایمان نمایندگان واقعی خود را انتخاب کرده و در کنار نمایندگان دیگر کارخانه ها نسبت به اقدامات آینده مان تصمیم بگیریم. چند روزی بیشتر تا پائیز نمانده و طبق شواهد و مدارک به دست آمده مدیران کارخانه ها و مسئولین ادارات دولتی این زمان را برای انجام نقشه ها و طرح هایشان انتخاب کرده اند. بیایید متحدانه از این پیش آمد جلوگیری کنیم. اگر دیر بجنبیم مجبور خواهیم بود این زمستان را در بیکاری و بی پولی، و بی خوراکی و بی گازی و در تاریکی سر کنیم و بیکار در خانه هایمان، بیماری و مرگ زن و فرزندانمان را شاهد باشیم.

کارگران ایران متحد شوید!

نان، مسکن، آزادی - جمهوری شورایی!

«ندای سرخ»

پانزدهم شهریور 1388